

leiðanda afhent til réttarins innan ákveðins tíma (*testamentsbevakning*) gilda einnig um arfleiðsluskrá eftir ríkisborgara í einhverju hinna samningsríkjanna, ef arfleiðandi var búsettur í Finnlandi eða Svíþjóð við látt sitt. Sama gildir um ákvæði í finnskum eða sænskum lögum um að erfingi, sem vill mótmæla gildi arfleiðsluskrár, skuli hefja málsókn innan ákveðins tíma frá því að arfleiðsluskráin hafði verið birt honum (*testamentsklander*).

12. grein.

Um það, hvort dánargjafir, erfðasamningar og erfðaafslöhl hafi gildi gagnvart arfleifanda, skal, ef arfleifandi var ríkisborgari í einhverju ríkjanna við látt sitt, dæmt eftir lögnum í því ríkjanna, sem hann átti heimilisfang í, þegar gjörningurinn var gerður.

Á sama hátt skal dæma um það, hvort fjármunir, sem erfingi hefir þegið af arfleifanda meðan hann var enn á lífi, skuli taldir fyrirframgreiðsla upp í arf.

13. grein.

Nú gilda í einhverju samningsríkjanna sérstakar reglur um rétt einhvers erfingja til fasteignar með öllu tilheyrandi, eða um heimild arfleifanda til þess að ráðstafa slíkri eign með ákvæði í arfleiðsluskrá til handa einstökum erfingjum, og skal þá farið eftir þeim reglum um eignir í því ríki.

Um réttinn til þess að gera ráðstafanir í arfleiðsluskrá varðandi óðalsrétt yfir

veres til retten innen en viss tid (*testamentsbevakning*), får også anvendelse på testamentet efter en statsborger i en annen av statene såfremt han ved dödsfallet var bosatt i Finnland eller Sverige. Det samme gjelder bestemmelser i finsk eller svensk lov om at en arving som vil angripe et testaments gyldighet, må reise sak innen en viss tid efterat testamentet er forknytt for ham (*testamentsklander*).

Artikkel 12.

Spørsmål om den bindende virkning av dödsgaver, arvepakter og arveavkall overfor arvelateren skal, når denne ved sin död var statsborger i en av statene, avgjöras efter loven i den av statene hvor han var bosatt da avtalet blev inngått.

Det samme gjelder spørsmål om midler som en arving har mottatt av arvelateren mens denne levet, skal ansees som forskudd på arv.

Artikkel 13.

De särskilda reglerna som i nogens vedtäktar gäller om en arviges rätt till fast eiendom med tillbehör, eller om en arvelateres adgang till fast eiendom till fördel för enkelt arvingar, får användelse på eiendom i den staten.

Retten till gjennem testament å treffen fideikommissariskt forfogande över fast

rige, skall där gällande lag vinna tillämpning i fråga om bevakning och klander av testamente.

Artikel 12.

Fråga om bindande verkan av arvsavtal med arvlätaren eller göra för dödsfalls skull varde, där arvlätaren vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist då rättshandlingen företogs.

Detsamma gäller fråga, huruvida egendom som arvinge bekräftats av arvlätaren under dennes livstid skall anses såsom förskott å arvet.

Artikel 13.

Där i fördragsslutande statens särskilda regler gälla angående viss arvinges rätt till fast egendom med tillbehör eller om arvlätares befogenhet att genom testamente förordna om sådan egendom till förmån för viss arvinge, ska nämnda regler lända till efterrättelse beträffande egendom i den staten.

I fråga om rätt att genom testamente träffa fideikommissariskt förfogande angå-